

11 Απριλίου 1850.

ΛΟΓΟΣ

Εχθρογράφης της 11 Απριλίου, 30 Μαρτίου, 1850 ἐν δρόμῳ τῆς Γένιγερεστάτης Νομοθετικῆς Συνέλευσεως; τῷ Ηρωμένῳ Επικρατεῖσθαι τῷ Ιονίῳ Νήσῳ ώπε τοῦ Εκλεπτούτου Λύτρης Προέδρου Ιππ. Γ. ΚΑΝΔΙΑΝΟΥ Κό. ΡΩΜΑ, εἰς ἀπάντησιν ἔκεινου τῆς Αἰτοῦ Εξόχητος τοῦ ΔΟΡΔΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ τῆς ΛΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ τῆς Προστάτιδος ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ.

Η Νομοθετικὴ Συνέλευσις προσεκτικῶς ἡγροάσθη τὸν Λόγον, τὸν ὅποιον ἡ Υμετέρᾳ Εἰργάντης ἐξέργασε κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ενετώσης Συνοδού, ἵνας ως πω λαμπροτερας καὶ πλέον χαρμοσύνου ἡμέρας χαιρετᾶται ώπε τοῦ Επικαντικακοῦ Λαοῦ. Πόσον δὲ ἄξιος ὁ λαὸς οὗτος εἶναι τοιαύτης πολυποθήτου ἡμέρας, ἵκανὸν ἐχέγγυον ἐσω, Εξοχώτατε, διεγερθείσης θαυμασμὸς δικ τὸ σπάνιον καὶ μοναδικὸν σχεδίον παράδειγμα τῆς εύταξίας καὶ ἡσυχίας, δι' ᾧ αὐτὸς ἔξησκησε τὸ τιμαλφές τῆς ἐκλογῆς δικαιώματα. Τειουτοτρόπως προσφέρων τεχνοχρόνως δεῖγμα τῆς ἴδιαζουσης αὐτοῦ κρίσεως, καὶ τοῦ πρὸς τοὺς Νόμους σεβασμοῦ του ἀπέδειξεν ὅτι αἱ ἀναμνήσεις ἐνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων πολιτισμῶν τοῦ κόσμου εἶναι κληρονομία, ἵνας δὲν ἀφανίζεται, καὶ διὰ τῆς εὐπρεποῦς ἐκτελίσεως τῆς νέας καὶ δυσκόλου ταύτης πράξεως τοῦ Δημοσίου διου του κατέρρεψε τὴν κακοθουλίαν καὶ τὰς φευδεῖς προλήψεις, ἔνεκα τῶν ὅποιων ὅπερεν τοσοῦτον χρίνοντες εἰσερεῖτο τῆς εἰλευθέρας φύρου μὲ βλάβην μεγίσην τῶν κοινῶν συμφερόντων.

Η Συνέλευσις ὅθεν νομίζει ἔχυτὴν εὐτυχῆ θεωροῦσα ὅτι προσεκλήθη ν' ἀντιπροσωπεύσῃ νομίμως τὴν πρώτην ταύτην φορὰν τὸν Επιτανήσιον Λαόν, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν ἐνεπιεύθη τὸ εὐσπλογχυκόν καθῆκον νὰ θεραπεύσῃ, καθόσον εἶναι δυνατὸν, τὰς πληγὰς τῆς πατρίδος, καὶ διὸ θεσμῶν συναδόντων μὲ τὰς διανοητικὰς, ηθικὰς καὶ ὑλικὰς αὐτῆς ἀνάγκας νὰ ἐλλεγτῶσῃ τὴν πικρίαν τῶν ἀνεμνήσιων τοῦ παρελθόντος.

Ἐπει τούτου ἡ Βουλὴ θέλει ἐπισήτη τὴν προσοχὴν αὐτῆς ὅπε τῶν ὄσων ἀντικειμένων τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρουσι τὴν εὐηγερίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Κράτους—Αλλὰ προπαντῶν ὡς διερμηνεῦτες τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ιονίου Λαοῦ δὲν δύναται οὐδὲ πρέπει ν' ἀποσωπάσῃ τὴν βαθεῖαν θλψίαν, τὴν ὄσριαν πρὸς αὐτὸν ἐπρόσεγοντεν, ἡ μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τοῦ Ελληνικοῦ Βασιλείου ἐμπάρχουσα διένεξις, καὶ τοσοῦτῷ μᾶλλον τεκαθόσον μεταξὺ τῶν αἰτίων τῆς διαφορᾶς ταύτης φύεται καὶ ἡ ὑπεράσπισις Επιτανησιακῶν συμφερόντων. Αγνοοῦσα τὸ μέρος τὸ ὅποιον τυχὸν ἐλαθεῖ αἱ Ιονικαὶ Αρχαὶ εἰς τοιοῦτον εορτα-

ρὸν ζάρια ἡ Συνέλευσις νομίζει καθῆκον ἔχυτῆς νὰ ἐκφράσῃ τὸ ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τούτου ἐπισήμου.

Ἐκεῖνα ἡ Βουλὴ την νόμιμον ταύτην ἐπιθυμίαν, καὶ μεταβαίνει τὰ ἥδη εἰς τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐργασιῶν, αὐτίνες εἰς ὡτέρον μέλλουν νὰ τὴν ἀπασχολήσεωσι κατὰ τὴν ἐνετώσην Σύνοδον, πρωτίσην αὐτῆς μέριμναν θεωρεῖ τὴν διοργανωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἡμέρην συσήματος, τὰ καὶ τὰ τοῦ ὄπιέου ἐπομένως θέλει ἐρευνήσῃ ἀκριβῶς, ὅπως ἡ ἰσοτητὴ των ταμείου ἀποκατασταθῇ, καὶ ἡ εὐευθύδοτος καὶ προνοητικὴ χρήσις τῶν δημοσίων χρημάτων πειρατεῖσθαι εἰς τρόπον ὃς εἰς τασσαὶ αἱ κλάσεις τῆς κοινωνίας ἀποκαύσωσιν ἀνακούφισιν τιγά διὰ τῆς ταχιέτας ἀπαλλαγῆς, τῶν ὑπερόγκων φόρων οἵτινες τὰς ἐπιβαρύνουν.

Η Υμετέρᾳ Εξεχότης ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τὴν διατάξιμην ὑπὲ τῶν ὑποψήφιων τῶν ἥδη σχηματίζοντων τὴν πλειονότητα τῆς Βουλῆς, ιπροσύμποτοιοῦ νὰ ἀνακαλίσῃ τὴν ὑπ' ἄριθμῳ 74. Πράξιν τῆς Β.ας Βουλευτικῆς Περιόδου ἐκ τῆς λήθης εἰς τὴν ὅποιχν ἔκειτο, ὡς ἡκολούθησε τοῦτο δυσυχῶς εἰς πολλοὺς ἄλλους νόμους σχεδιασθέντας μὲν, οὐδέποτε δὲ ἐκτελεσθίντας. Αλλὰ ἡ θεραπεία καὶ ἡ ἀνακοπὴ τῶν ἐκ τῆς ἴδιωτικῆς πλεονεξίας καταχρήσεων τῶν γινομένων σὶς τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὅποια οἱ εὐσέβεις ἀφίερωσαν εἰς τὴν Θείαν Λειτείαν, πρασθέτομεν δὲ ἡμεῖς καὶ ἡ εἰς ταύτην ἀπέδεσις τῶν κτημάτων ἔκείνων τὰ ὅποια μὲ μικρὸν ὀφέλειαν καὶ μὲ ἄκρων αὐθαίρεσίαν ἡ Κυβέρνησις εἰκειοποιήη, διὸ θελού ἀρκέσει νὰ ἀνυψώσω τὴν κατάσασιν τῶν Λειτουργῶν τοῦ Υψίου, καὶ ἵσως ἥθελε μᾶλιστα συντείνει εἰς τὴν κατάθλιψιν αὐτῶν ἡ τοῦ ταμείου χορηγουμένη ἀντιμισθία. Ανάγκη πᾶσα ὅμη γαὶ τοῦτο καὶ ἄλλα ἀντικείμενα εἰς νόμον εὐρύτερον γὰρ συμπεριληφθέντιν ὡς ἀλληλένδετα καὶ ἀχώριστα πρέπει βέβαια νὰ ἀποδοθῇ καὶ συντηρηθῇ εἰς τὴν Εκκλησίαν ἡ περιουσία αὐτῆς, νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲ τοῦ Κλήρου, ἀλλὰ πρέπει πωτάτως νὰ λαμπρυνθῇ οὗτος μὲ τὴν ἀπατηουμένην εὐπρέπειαν, νὰ δρισθῶσι τὰ προνόμια καὶ τὰ καθήκοντά του, νὰ γίνη σεβαστὴ ἡ δικαιοδοσία του, καὶ νὰ τεθῶσι τὰ δριτα τὰ διαχωρίζοντα τὴν Πολιτικὴν Εξουσίαν ἀπὸ τὴν ἴδικάν του. Ηρὸς τὸ τέλος τοῦτο ὁ Κανονισμὸς τῶν 1811 καὶ αἱ Πράξεις ὑπ' ἄριθμ. 31, 74 καὶ 79 τῆς Β.ας Βουλευτικῆς Περιόδου ἦναι ἀνεπαρκεῖς, καὶ ἡ Βουλὴ ἐπιθυμεῖ μᾶλλον ἡ ἐλπίζει νὰ δυνηθῇ νὰ ἀναπληρώσῃ τὶς τοῦτο δεόντως ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολυπλόκων καὶ ποικιλίων ἀγωγῶν καὶ τὴν Εγκύρων Σύνοδον. Θέλει ὁμως διαγράψει ἐντοπούτως τὰς ὁδηγίας κατὰ τὰς ὅποιας οἱ Αρχιερεῖς καὶ αἱ Επιχωριοὶ Κυβερνήσεις νὰ δυνηθῶσι μεταγράψωσι. Αἱ αὐτούτη φάση καὶ ἔγγραφα πρὸς μελέτην καὶ προστομαχίαν τοῦ νέου Νομοσχεδίου διὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον.

Οἱ Βουλευταὶ καὶ ως πολεῖται καὶ ως πατέρες αἰσθα-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΟΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

νόμενοι ταυτούμενοι τὸ γενικὸν συμφέρον μὲν τὸ ιδιαιτέρον καὶ οἰκογενειακὸν αὐτῶν ἐμελέτων ἥδη προτείνωσι νόμον περὶ τῆς δημοσίας ἑκπαίδευσεως ἢ τίς δεινῶς Σατανίζομένη ὑπὸ δημοκράτων καὶ δικόρων κακονισμῶν, σερουμένη βοηθεικῶν κατασημάτων καὶ μέσω δὲν προσφέρει, καὶ τοι γενομένης τοσάντης δαπάνης, μὴ ἀτελεῖς καὶ ουγκειμένως σειρής μαθημάτων εἰς τὰς ποσφίλεις καὶ αὐξούσας ἐπίδας τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῆς περιδός, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ικανότης τινῶν ἐκ τῶν διδασκότων ἀποβάνει δλιγάντερον ἐνεργός καὶ ἐποφελῆς.

Μὲν ἀνυπομονησίαν διεν ἵση μὲν τὴν θλιψιν αὐτῆς, ἡ Βουλὴ περιμένει τὸ ὑπὸ τῆς Υμετέρας Εἴ της ἀναφερόμενον νομοσχέδιον, ἵσως τέλος πάντων τὸ μαθήμα καὶ λάθωσιν ὄμοιοιδῆ κίνησιν καὶ οὕτω προβάσιον ἰξίου, βοηθῶνται δὲ καὶ συνδέωνται ἀμοιβαίως. Πραιτοῦντες τὰς πομπώδεις ἐπιδέξιες ὄφειλομεν νὰ καταποσωμεν τὴν ἑκπαίδευσιν ἴδιακὴν καὶ ἀμισθον, νὰ διαδῶμεν αὐτὴν προσηκόντως ἀπανταχοῦ, καὶ λαμβάνοντες ὑπὸ τὴν τοπογραφικὴν διαιρεσιν τοῦ Κράτους νὰ ἐμψυχωμεν καὶ διειδύνωμεν αὐτὴν ὅχι μὲ σπανίας καὶ σιγμαὶς ἐπισκέψιμες ἀλλὰ μὲ ἀδιάκοπον ἐπαγρύπνησιν. Οὐδὲν ἡ ικανότης θελει ἀποβῆ κατὰ τὰς ἀτομικὰς κλίσεις καὶ περιστάσεις τῶν μαθητευομένων ποτὲ μὲν τέλος ποτὲ δὲ βαθμὸς προοδευτικὸς τῶν εἰς αὐτοὺς ἀναγκαῖον γνώσιων.

Η Συνέλευσις νομίζει ὅτι δὲν δύναται ποὺν ἐπαξίως νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν περὶ τῆς Υμετέρας Εὔχοτητος προσφερομένην ἔγκαρδιον συνέργειαν εἰμὴ θεονθυμού Κοινωνίας Υμᾶς, ὅτι ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων ἀντικειμένων, καὶ ἄλλα ὑπάρχουσιν οὐχί ἦττον σπουδαῖα καὶ σπουδαῖα καλοῦνται ωρίμον καὶ ιδιαιτέραν εκθίν.

Η οἰκονομικὴ τῶν Νήσων τούτων κατάσκοις ἀπαιτεῖ μέτρα καὶ θεσμοὺς, οἵτινες αὐξάνονταις καὶ διεγόντις τὴν ἔγγειον πέσσωσιν νὰ διευκολύνωσι μεγάλως τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν πλέον κατάλληλον καὶ παραγωγὴν ἐφαρμογὴν τῶν κεφαλαίων. Εἰς τοὺς νέους Κώδηκας ἐπιπογάδην καὶ ὅτε ἀντισυνταγματικῶς κυρωθένταις παρατηροῦνται ὄφραι ἀντιφατικαὶ ἐκ διαφόρων θεσμοθεσιῶν ἀντληθεῖσαι, καὶ διαφίνεται ὁδότε ὅφις τις ἀτομικότητος, καὶ συγχάκις παρημελθησαν αἱ γενικαὶ καὶ μερικαὶ περιστάσεις τῶν διαφόρων νήσων. Αἱ δικονομίαι μετέχουσι τῶν αὐτῶν ἐλεύθερων, καὶ τὸ παραδιξώτερον ὅτι, ἐνῷ δὲν ἐπρεπε νὰ περιλαμβάνωσιν εἰμὴ τοὺς πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἀγωγῶν τύπους, ὑπεδάλπουσιν ἐξ ἴναντίας τας δίκας μὲ σημαντικὴν τῶν πολιτῶν βλάβην.

Ατέλλης ἐπίσης ὑπὸ πολλὰς δψεις καὶ ἀνάρμοστος εἰς τὰς ιδιαιτέρας περιστάσεις ἐκάστης νήσου εἶναι ὁ Οργανικὸς νόμος τῶν Δικαστηρίων. Η ἵση αὐτοῦ διαμέρην νὰ προκύψῃ πρὸς τὸ Ταμείον οἰκονομία μετετράπη εἰς κύριον σκοπὸν ἐνῷ μόλις ἐπρεπε νὰ θεωρηται ὡς διατερεύον τι καὶ ἐπεισιδεῖς.

Ἐντεῦθεν αἱ συνεχεῖς καὶ αἰφνίδιοι μεταβολὴι τὰς ὁποίες ἀπὸ τοῦ 1841 ἄχει τοῦδε ὑπέστη ἡ Επτανησιακὴ Νομοθεσία, ἐντεῦθεν τὰ συμφέροντα τῶν Ιοιοτῶν ἀκτῶνται πάντωτα εἰς κίνδυνον, τὰ δικαιώματα ἀποκαίνουσιν ἀβεβαια, αἱ ἀποφάσεις συγχάκις ἀντιφατικαὶ καὶ ἡ διαχείρισις τῆς δικαιοσύνης βραδεῖς καὶ περιπεπλεγμένη. Εκ τῆς κατεπειγούσης ἀνάγκης διεν ἀμετατέρεπτου καὶ θετικοῦ τινος κανόνος συμπεραίνομεν ὅτι οἱ Κώδηκες καὶ αἱ δικονομίαι καὶ ὁ Οργανικὸς τῶν Δικαστηρίων νόμος πρέπει νὰ ἐπιθεωρηθῶσιν νὰ μετορθύθησιν καὶ νὰ συγχωνευθῶσι.

Ἐξαιρέτως δημας ὡς ισχάτη χρεία ἀπατευμένη ὑφ' ὅλου τοῦ Επτανησιακοῦ λαοῦ πρὸς κατασταλὴν ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ αὐθικέρου, πρέπει νὰ ἐντοχυθῶσι μὲ νέας δικτάξεις μὲ θεσμοῖς ἀκρογνωτοῖς λίθοις παντός Συνταγματικοῦ Οἰκοδομηματος, θεωρούμενοι ἀκεῖνοι νόμοι οὐδὲν ἐξασφαλίζεται ἢ ἀτομικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ οἰτιακοῦ ἀσύλου, ὅπως διὰ παντὸς προληφθῆ ἡ ἀνανέωσις τῶν οἰκτρῶν καὶ ἀξιοθρητῶν ἐκείνων καταδυγαστειῶν τῶν

ὅποιων ὀλεινῶν περάδηγα μᾶς ἰδωκεν ιογάτω; ή νῆσος Κεφαλληνία.

Ο ἀπὸ τοῦ 1832 ὑπάρχων περὶ Συντάξεων νόμος περίγειται ἐν ἔσυτῷ ἀρχήν τινας ἀντισυνταγματικήν μὴ εἰσέτει καλῶς ἀναπτυχθῆσαν. Ετερος μεταχενέστερος νόμος ὀλιγότερον Βαρύς καπηρογέλη Βλασίος. Ανάγκη λαπτὸν νὰ ἐξατοῦσιν οἱ Νόμοι οὗτοι ὅπως γνωριθῇ ἀνίσως πρέπει νὰ καταργηθῶσιν παντελῶς, η νὰ τροπολογηθῶσιν, ὡς τε νὰ πάνωσι μηταιται διακρίσεις, καὶ νὰ ἀπιλλαχθῇ τὸ δημόσιον Ταμείον.

Διὸ τὰ δεινὰ ταῦτα, Εξιχώτατε, η πεῖρχ καὶ αἱ περιστάσεις τῶν νήσων, τὰ δρμάτιον καὶ τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ἀπατεῖον ἐτοίμην θεραπείαν. Αλλ' η θεραπεία οὐτὸν δὲν ἔρχεται. Ο ἀλεύθερος τύπος, ἐπίτημος καὶ ἀλυθής ἔκρασις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν κοινῆς γνώμης, εὐτόλμως ἐπανέλαβε τὸ δικαια περάπονα τοῦ λαοῦ. Η δὲ Βουλὴ ἐπιποθεῖ νὰ τὰ εἰσακούσῃ καὶ θεραπεύσῃ μὲ τὴν συνδρομὴν Υμῶν, Εξιχώτατε, καὶ τῇ Γερουσίᾳ διὰ τῆς συνέσεως ἥτις γνωρίζει νὰ ἐφαρμοζῆται ἀρχῆς καὶ νὰ βλέπῃ τὰς ἐξαιρέσεις.

Η ναυτιδέχμας πρώην μὲν ἀκμάζει τῇδη δὲ μαλλον ἐπὶ μᾶλλον ὑλαττουμένη, η γεωργία καὶ η βιομηχανία ἀνεύ ιμψυχωσεις ἔχει προστασίας, η κατ' ὄνομα μόνον καὶ εἰς ἄκρων περιωρισμένη ἔχουσι. τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ διειστελεσμός εἰς τὸν ὅποιν εἶναι καταδικασμέναι, οἱ ζένοι προτιμώμενοι τῶν ιθαγενῶν εἰς τὰ πληρωματα τῶν πλίων τοῦ Κράτους, εἰς τὰ Υγιονομικὰ διαιμερίσματα καὶ εἰς ἄλλους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, η εἰς ἔτερους ζένους χαριζομένη φιλοξεία μετατραπεῖσα εἰς μέσον αὐτίδευτον σφετερισμοῦ θέσεων καὶ μισθῶν, η ἐπισώρευσις ἄλλων ὑπουργιμάτων εἰς μέν ταξιν ἀτόμων καὶ οἰκογενειῶν, καὶ πολλάκις εἰς ἔν μόνον πρόσωπον, η ἐκ τῆς δημοσίας, ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσις πολλῶν μεταξὺ τῶν διακρινομένων διὸ τὴν ὑπεροχὴν τῶν φύγων, καὶ τὴν γενναιοτροσύνην τῶν, η δισαναλογία μεταξὺ τῶν αταμούθης καὶ εἰς τὴς ἐργασίες τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, η πολυχρόνιος καὶ ἀμέρμνος ἀπολαυτή μισθῶν ὑπερμέτρων θεωρουμένη ὡς παρελθούσα ἐκδούλευσις αἵσια νέας βραδεύσεως, η ἐκ προθέσεως η ἀδρανεῖας παρεμβληθεῖσα βραδύτης εἰς τὸν θερμοτάτην τῶν Επτανησίων εὐχὴν νὰ ἰδωσιν έξιγενιζομένην τὴν θελητὴν τῶν Νόμων καὶ τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις ἀρχῶν τε καὶ πολιτῶν διὰ τῆς χρήσις τῆς μητρικῆς γλώσσης, τῆς γλώσσης ἐκείνης, διὰ τῆς ὁποίας ἀναπέμπουσιν πρὸς τὸν Θεόν τὰς δεήσεις τῶν, η ὁποία τοὺς ἐνύνει μὲ τοὺς προγόνους καὶ τοὺς ἀδελφεύς τῶν, καὶ χάριν τῆς ὁποίας διετήρησαν καὶ θέλουν διὰ παντὸς διατηρήσῃ τὸν ἐνδεξον τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ χαρακτῆρα, ίδοιον ὃν ὅχι δλαί, αἱ κυριώτεραι τούλαχιστον αἰτέσι αἱ τινες συντελεῖσιν εἰς τὸν ἐξαπτωσιν ἀνυπερβλήτως τὸν ἀνταγωνισμὸν, τὸν ὅποιον η Υμετέρα Εὔχοτης μὲ φιλικὴν συμβουλὴν μᾶς πέρσειλει νὰ παραιτήσωμεν. Η Νομοθετικὴ Συνέλευσις ἐπειθύμει ὃς πρὸς τοῦτο νὰ ἀπατᾶται ἀλλὰ η πραγματικότης εἶναι ἀρκετὰ εὐγλωττος. Η ἵση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ δύναται μὲν νὰ ἔναιαι μακράν ἀρ' ἡμῖν, ἀλλ' οἱ ἀνταγωνισμοὶ γεννᾶται ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως; τῶν πραγμάτων. Ικνην πειραν ὑλάβετε εἰς τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα, πολλὰ ἐντίμως ἡγωνισθῆτε ὑπὲρ τῶν θεωρουμένων δοξασιῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἐνοεῖται καλῶς, Εξιχώτατε, διὰ ὅπου οἱ Πολιτικοὶ θεσμοὶ δὲν συνδυάζονται εἰς τρόπον ὡς τε οἱ Εκτελεστικὴ Αρχὴ νὰ ὑποχρεούται νὰ ἐκτελῇ τὴν νόμιμην τοῦ λαοῦ θέλησιν ἐκφραζομένην ὑπὲρ τῶν ἀντιπροσώπων του, οἱ ἀνταγωνισμοὶ εἶναι συνέπεια ἀναπόφευκτος. Αλλὰ η ἀρμονία μεταξὺ των ἡραρχῶν μέσον αὐταθῆ, καὶ η τὸν λαὸν τουτον ταραττουσα ζητεῖ τὸν επιθύμιον θέλει κατευνασθεῖσα, η τὸν θεωρουμένων δοξασιῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου, οἱ θεσμοὶ μέλλουσι λογικῶς καὶ πολιτικῶς νὰ συναρμολογηθῶσι μὲ τὰς ἡδη ἀποκτηθεῖσας, καὶ νὰ ἀντι-

καταστηθῶσι διὰ Ρίζικῆς Μεταρρύθμίσεως εἰς τὰς ἐν ιοχῷ πρὸς ἄλληλας ἴντιμαχρμένας καὶ σπρονυάτους. Αἱ θεσμοθεσίαι δὲ εὑρεῖται ὅφειλόμεναι εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Επτανησιακοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν Συνθηκῶν, καὶ εἰς τὴν Βρεττανικὴν τιμὴν θέλουσι χρησιμεῖται εἰς τὸ νὰ παριστάνωσιν ὅλιγώτερον δραδεῖται τὴν ἐμφάνισιν τῆς ὥρας, τὴν ὥποιαν ἡ Θεία Πρόνοια μόνη γινώσκει, καὶ ὁ ἀνθρώπινος λογισμὸς δὲν δύναται νὰ προτέθῃ, καθ' ἦν ἡ Θαλασσοκράτωρ θελεῖ οὐψώσει νέον τρόπαιον ἐνδοξάτερον ἐκείνου τοῦ Ναυαρίνου συνενώνουσα μετὰ τῆς Εύρωπης δίκαιας καὶ εὐγνωμούσσης εἰς ἔν μόνον σῶμα ὅλα τὰ διεσκορπισμένα μέλη τῆς Ελληνικῆς φυλῆς διηρημένης μὲν ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς, ἄλλ' ἔχουσσης κοινὴν τὴν καταγωγὴν, τὴν γλωσσαν, τὴν θρησκείαν, τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰς εἰλπίδας.

Μετὰ ταῦτα ἡ Αὔτοῦ Εξόχοτης ἐξέφρασε τὰ ἔξτις:
Εὐχαριστήτας Πρέσβετος.

Ἐπειδὴ ἡ Νομοθετικὴ συνέλευσις, ἐξακοῦσσι συνταγματικὴ δίκαιωμα, ἔχειν ἀρμόδιον, εἰς τὸν Δόγον τὸν ἀποδοὺς μεῖς, ὡς ὅργανον Αὐτῆς, ἀνεγγώσατε, νὰ πραγματευθῇ ἐπεταμένως καὶ εἰδίκῶς περὶ ζητημάτων μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὸν ἐναρτήριον Δόγον μου, — καὶ ἐπειδὴ τὰ ζητήματα ταῦτα εἶναι πολὺ επουδαῖα καὶ πολὺ δυσχερῆ ὡς νὰ δυνηθῶ νὰ ἀφίω ἀναποκρίτους τὰς ἐκφρασθεῖσας ἰδέας, ἢ ν' ἀποκριθῶ μὲν γενικὰς λέξεις, ἐπειφυλάττομαι μέχρι τῆς μεσομηρίας τοῦ προσεγχοῦς Σαββάτου τὴν ἀπόρισιν, τὴν ὥποιαν, εἰς τὸν συνήηρον τῶν πραγμάτων, οὕτω διώσει σήμερον.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Εὐγενεστάτης Νομοθετικῆς Συνέλευσιτος,

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΛΤΗΣ

Γραμματεὺς τῆς Νομοθετικῆς Συνέλευσιτος

ΆΔΕΙΑ ΤΠΕΡΤΕΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΑ.—ΚΕΡΚΥΡΑ, ΕΝ ΤΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΚΤΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
AL.ΣΥ.41.Φ5.0001
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

